

Genesis 9:18-29

Noach's zonde

1 gevaren 2 gevolgen

Gemeente,

Er zijn tijden van hoogspanning in het geloofsleven. Tijden van crisis, van beproeving. Een periode van worsteling rond het belijdenis doen of rond je eerste avondmaalsgang, tijden van ziekte of operatie, tijden van strijd rondom één van je kinderen, tijden van crisis op je werk, in je huwelijk. Tijden waarin je gebedsleven op scherp staat, er veel van je gevraagd wordt. Worsteling en smeking.

Maar is het ons wel eens opgevallen hoe vaak in de Bijbel gelovigen juist daarna in zonde vallen. Oudere kinderen van God nota bene. Gideon, de richter, toen hij oorlogen had gewonnen, maakte hij een efod, een afgodsbeeld en hij sleepte Israel mee. Salomo de koning, van de tempelbouw, daarna nam hij vele heidense vrouwen en ging met hen offeren aan de afgoden. Hizkia, na zijn ziekte en het beleg van Jeruzalem, verhief zijn hart zich en hij werd trots op zijn genezing en rijkdom. Juist toen zij al zoveel hadden meegemaakt en op leeftijd waren gekomen.

Ja, en Noach. Wat heeft hij al veel meegemaakt. Rond zijn 600^e levensjaar. De spanning van de bouw van de ark, het ingaan in de ark, het wachten in de ark, het begin na de zondvloed. Tijden waarin er hoogspanning op zijn geloof stond. En daarna..... Dronken in zijn tent. Juist dan komt de duivel dus. Als je denkt, heerlijk, nou is de spanning eraf, het is allemaal goed afgelopen, wat mogen we dankbaar zijn. Juist dan ziet de duivel zijn kans. Als je denkt dat het gevaarlijkste, het moeilijkste geweest is en als je juist daardoor verslapt.

1 gevaren

Toen is het gebeurd bij Noach. Het leven na de zondvloed begint. Er gaan wat jaren voorbij. De eerste basisvoorzieningen zijn getroffen. Woonruimte: een tent. Levensonderhoud. En dan komt Noach op de gedachte om een wijngaard aan te leggen. Wijnstokken te planten en druiven te oogsten. Daar is niks mis mee, zelfs niet met de wijn om die te drinken. Psalm 104 zegt: tot vrolijkheid van het hart. Maar dan: Noach drinkt teveel, wordt dronken en kleedt zichzelf uit en slaapt zijn roes uit midden in zijn tent, in de woonkamer.

Ja, daar waarschuwen ze altijd voor: drank verlegt je grenzen, verruimt te bewustzijn, je praat vrijer, je durft wat meer, je doet wat meer. Ja, je praat soms ook makkelijker over God en geloof. Alleen: daar is ook een veel beter middel voor: het gebed om de vervulling met de Heilige Geest. Dat is het middel van God om je makkelijker over Hem te

laten praten. Waardoor Hij je zo vol maakt van Zichzelf en Zijn heil dat je er wel over moet en wil gaan praten. Dat is een veel beter middel. Dat bovendien niet de schaduwkanten heeft.

Want bij drank is dat één kant: je praat ook makkelijke wat schuine en schunnige taal, je lacht er ook wat makkelijker om, je verlegt je grenzen wat en durft mensen aan te spreken die je anders niet zomaar aan zou durven spreken, je durft dingen te zeggen en te doen die je anders niet zou durven. Daarom: waakt en bidt opdat gij niet in verzoeking komt.

Nou kan het zijn dat we toch eigenlijk een beetje zitten te glimlachen. Zo van: nou, nou dominee, maar dat loopt bij mij heus zo'n vaart niet. Voor ik toch uit ga kleden en naakt in de kamer ga liggen kunnen ze lang wachten. Ik ken mijn grenzen heus wel. Dat, of zoiets, gebeurt me niet.

O.

Wie was Noach? Nou, Noach was, 6 vers 9, een man die wandelde met God. Net als Henoch. Rechtvaardig en oprecht in Gods oog. En Noach is de man die door God verkoren was voor dat immense werk. De ark bouwen onder alle spot en tegenstand. Een jaar vertrouwen wachten in de ark. Na de zondvloed eerst een altaar bouwen voor de HEERE. Als Noach in zonde kon vallen, zou u, zou jij, zou ik dan zeggen: och, dat overkomt me niet.

Weet u, weet je, dat benauwt me vaak het meest. De houding waarmee we met drank omgaan. In zo'n zelfverzekerdheid: natuurlijk ga ik niet te ver en ken ik mijn grenzen. Ben je vromer dan Noach dan? Getuigt zo'n reactie van zelfkennis, van een leven dichtbij de HEERE? Of getuigt zo'n reactie van overmoed, zelfoverschatting? Soms denk ik wel eens, vrees ik wel eens, zou er eerst een ongeluk moeten gebeuren vanwege drank, voordat onze ogen opengaan hoe zwak we zijn van onszelf.....?

Als u, als jij meent alcohol te moeten en te kunnen drinken, laat het dan zijn met het gebed: HEERE, bewaar me en sterk me dat ik niet in te ver ga en in verzoeking val. Want dingen kunnen op zich goed zijn, of in elk geval niet per se verkeerd, maar als we erin doorschieten toch tot zonde worden.

Als ik sport als ik in clubverband sport, laat het dan zijn met het gebed: HEERE, bewaar me en sterk me dat ik niet te ver ga en in verzoeking val. En er steeds meer in opga en steeds minder denken wil aan U en de eeuwigheid.

Als je verliefd bent en verkering hebt en je bent ergens samen thuis, laat het dan zijn met het gebed: HEERE, bewaar me en sterk me dat ik niet te ver ga en in verzoeking val.

Want in deze en in zoveel dingen geldt: als je dichtbij de HEERE leeft en je kent jezelf, dan weet je: ik, ook ik, ook wij, we zouden zomaar te ver kunnen gaan, ik zou zomaar de grenzen van God me over kunnen laten trekken. HEERE, bewaar me, HEERE, sterk ons. En dan kan het ook zijn dat je weet: als we zo zwak zijn moeten we bepaalde dingen en situaties ook gewoon niet opzoeken en vermijden. Want daar kan ik toch meer drinken dan goed voor me is, of dan misschien maar niet op voetbal, en in elk geval niet met zijn tweetjes op vakantie in één tent of in één hotel.

Waakt en bidt. Vooral, vooral als er geen vuiltje aan de lucht lijkt. Als er net een tijd van geestelijke inspanning achter de rug is en je denkt: nou, dat is voorbij, nu zal het rustiger worden. Waakt en bidt. Want als de gelovigen dat niet doen, dan worden zij inderdaad door het vlees, de wereld en de satan tot gruwelijke zonden worden gebracht.

Net als Noach. En is het dan niet alsof Noach van zijn kant de draad met de HEERE doorsnijdt? Nou heeft de HEERE hem zo genadig gespaard. Hem een nieuwe aarde gegeven die helemaal voor hem gereed ligt. En als je dat dan zo misbruikt, als je al die zegeningen zo in zonden verkeert, vraag je er dan niet om dat God zegt: dat is over en uit. Je hebt het niet verdiend, en je weet er toch niet mee om te gaan, ik schrap je, en ik neem het je af. HEERE, dat zou rechtvaardig zijn.

Maar God is getrouw, dat Hij ons in de genade, ons eenmaal gegeven, bevestigt en ten einde toe bewaart. God is getrouw. Hij houdt me vast, zelfs als ik de band doorsnijd, dan nog houdt Hij mij vast. Op zo'n manier dat Hij me terugtrekt. Met schuldbelijdenis en berouw me terugtrekt tot Christus. Weet u daarvan? Van die wonderlijke bewaring door God? En dat ik nu nog geloof, dat ik nu nog geestelijk leven ken, dat is omdat de HEERE me heeft vastgehouden toen ik losliet. Omdat Hij mij heeft vastgehouden, want Hij had me gekocht met Zijn dierbaar bloed, want Hij had mij verkoren in eeuwige liefde en eeuwig welbehagen van Zijn verkiezing.

En.....je wordt waakzaam. Je neemt je heilig voor en je wenst één ding: niet meer me laten verleiden, niet meer me laten overheersen. Je neemt je heilig voor, in afhankelijkheid voor, laat ik waken en bidden opdat ik niet in verzoeking kom. En ik leer het hoe langer het grondiger af om te zeggen: dat, dat overkomt mij niet, wees daar maar niet bang voor. Want dat leert de HEERE me af.

2 gevolgen

Maar wat doe je als je ziet dat een ander gezondigd heeft? Daar zit een heel verschil tussen. Tussen Cham aan de ene kant en Sem en Jafeth aan de andere kant. Hoe ga je om met zonden van anderen. Dat is in dit geval de zonde van je vader, dus van je ouders, maar het geldt veel

algemener: hoe ga je om met, hoe reageer je op de zonden van een ander?

Cham, hij zag het, dat zijn vader naakt in de tent ligt, languit op de grond, en hij geeft het zijn broers te kennen. Hij zag het en gaf het te kennen. Als je de zonden van een ander ziet. En hoe kijk je daarnaar? Met plezier, met leedvermaak? Beetje spottend. Zo kun je naar de zonden en de gevolgen van zonden van anderen kijken. Met leedvermaak. Had-ie maar beter uit moeten kijken, hadden ze maar niet zo stom moeten doen.

En Cham geeft het te kennen aan zijn broers. Zo kun je met zonden van anderen omgaan: doorvertellen. Moet je nou eens horen, die en die zijn al in verwachting, die en die heeft fraude gepleegd, heeft te veel gedronken, heeft zwart gewerkt, heeft En je vertelt dingen waar God verdriet van heeft, met plezier door. En je maakt misschien gemeenteliden, dus verbondskinderen van God, of kinderen van God en dus de Naam van God, te schande bij anderen. Stel je eens voor: dat God alles wat Hij van jou weet, zou doorvertellen aan anderen. Dat alles waar u toen bent gekomen of nog zou kunnen komen, rondverteld zou worden. Wat een genade dat God met mij spreekt over mijn zonden onder 4 ogen. In het licht van het kruis van Christus. Als ik daarvan weet, als ik daar dichtbij ben, dan zal ik doen als Sem en Jafeth.

Wat een verschil met Sem en Jafeth. Zij willen het niet zien. Zij lopen achteruit de tent in, met hun rug naar vader toe, zodat ze het niet zien dat hij naakt in de tent ligt. Zonde is niet om van te genieten en om te lachen. Hoe zou ik kunnen genieten van waar de HEERE verdriet van heeft? En zij bedekken vader met een kleed. De liefde bedekt alle dingen. Om Gods Naam niet te schaden te laten worden en mijn naaste niet te kwetsen. Praat daar niet over met plezier. De liefde zoekt het goede voor de ander.

Maar wat dan? Moet je dan altijd alles verzwijgen? Als je dingen weet die een ander, die je ouders hebben misdaan? Nee, verzwijgen is niet Bijbels. Wat dan wel: aanspreken. Niet over, maar met de persoon in kwestie praten. Dat is veel moeilijker, dat vereist de genade van moed en vrijmoedigheid. En desnoods, iemand anders vertellen bijv een hulpverlener, of zelfs het aangeven, bijv bij de politie. Niet om het rond te strooien, maar om het kwaad een halt toe te roepen. De zonde niet rondstrooien, ook niet op zijn beloop laten, maar de zonde bestrijden en helpen bestrijden.

Dat heeft grote gevolgen. Noach ontwaakt en merkt, vraagt, hoort wat er is gebeurd. En als profeet spreekt Noach zijn kinderen toe. Vloek en zegen. Vloek over Kanaan, de zoon van Cham. Waarom wordt Kanaan gestraft en niet Cham? Om te beginnen is het natuurlijk niet zo dat hiermee Cham ontzien wordt. Als het recht ligt raken ze als vader

nergens zo dan in je kind. Als je kind erg ziek wordt, zeg je als vader niet: jonge wat tref ik dat, ik heb niet gelukkig heeft mijn kind het. Nee. Dus de vloek over Kanaan, treft Cham diep in zijn hart. En dan zal Kanaan toch wel eensgeestes met zijn vader zijn geweest. Ook plezier hebben gehad in de zonde van zijn opa. En de Kanaaniëten worden vervloekt, zij zullen de knechten der knechten zijn. De minste slaven. En zo weten we dat de Kanaaniëten, de inwoners van Kanaan, eeuwen onderdrukt zijn door Egypte en door Jozua zijn uitgeroeid, of tot slaven zijn gemaakt. En toch: Rachab was ook een Kanaaniëet. Maar dan één die behouden is. Door het geloof zijn ook Kanaaniëten zalig geworden.

Je ziet wel: wat je als vader doet, heeft grote gevolgen voor je nageslacht tot in vele generaties. Je trekt heel je nageslacht mee van de HEERE af als je Hem verlaat als ouders.

Sem wordt gezegend, of beter: de God van Sem wordt gezegend. Sem dat is Israel. In het woord: semitisme, of anti-semitisme, klinkt Sem nog door. En Sem ontvangt de zegen dat God zijn God is. ja, dat de HEERE zijn God is. De HEERE, de God van het verbond, van de tien geboden en de tempeldienst. De God van Zijn beloften en profeten. God zal voor Sem en na nageslacht de HEERE zijn. Die Zich openbaart in het midden van de Semieten. Met Zijn dienst, Zijn verbond en woorden.

En Jafeth zal wonen in de tenten van Sem. Jafeth zal eens gaan delen in de zegeningen van Sem. Jafeth, de heidenvolken, zullen eens delen in de zegeningen van Israel. Soms al voor Pinksteren: Ruth, de Ninevieten, maar na Pinksteren veel rijker: tellen als in Israel ingelijfd, ook Nederlanders, die delen in de zegen van Gods verbond en woorden. Eigenlijk ontrolt heel de geschiedenis zich, heel de heils- en kerkgeschiedenis vanuit deze profetie van Noach. Geloof maar dat al Gods profetien vervuld zullen worden.

Gemeente, we sluiten hiermee de preken over Genesis 1 t/m 9 af. En daarom kijken we ook nog even terug. Vanuit Noach kijken we terug op de geschiedenis vanaf Adam. En dan zien wij dat Noach eigenlijk een schakel is in een gouden ketting. In de ketting van de generaties tussen Genesis 3:15 en de vervulling van die belofte. Genesis 3:15 Ik zal vijandschap zetten, satan, tussen u en tussen deze vrouw, tussen uw zaad en haar zaad. Dat zal u de kop vermorzelen, satan vorst der mensheid, die heel de mensheid in je greep heeft, je wordt verslagen. Je verliest je macht over heel de mensheid. En die ketting loopt vanaf die belofte door, van generatie op generatie. En we zijn bij Noach gekomen, de volgende schakel in de ketting. De man, door God gered, wonderlijke gered. Van wie zijn vader Lamech had gezegd: deze zal ons troosten. Nou, vergeet het maar. De schakel breekt, de ketting valt stuk. Zal de belofte dan nooit vervuld worden, blijft satan vorst der mensheid? Voor altijd en van iedereen? Maar God.... maar God neemt de ketting weer op en rijgt Sem als volgende schakel aan de ketting. En

na Sem Abraham, maar die zondigt ook. En dan Izak, die zondigt, en dan Jakob die zondigt, Juda ook, David ook, Salomo ook. Maar steeds houdt God de ketting vast en voegt toch weer een volgende schakel toe. Maar steeds blijkt: nee, deze is het ook niet, deze is het weer niet, deze is het toch ook niet. Iemand die zelf niet zwemmen kan, kan een ander die niet zwemmen kan niet helpen. Ze verdrinken allebei. De ene zondaar kan de andere zondaar niet redden, ze verdrinken samen. En heel het Oude Testament wacht, schreeuwt, hunkert om die Ene. Gods Zoon. Niet van beneden, maar van Boven. Uit de geslachten van Adam, Seth, Noach, Abraham, David en Salomo. Maar ook uit God. En Hij overwint de satan wel. Hij is sterker en machtiger. Hij leert zondaren de HEERE kennen en zoeken en dienen. Hij wel. Hij redt. Hij verlost. Heel het Oude Testament schreeuwt om Hem. En niet alleen heel het Oude Testament. Niet alleen het Oude Testament, maar ook heel je leven. Toch....? Heel je leven schreeuwt om Hem. Want het lukt me niet. Het gaat steeds weer mis. Ik verlies steeds weer van satan. Ik krijg me niet los. Het herhaalt zich steeds: ik kan God niet kennen en niet dienen. Heel je leven schreeuwt om Christus. Hij leert je door verzoening en vergeving God kennen en liefhebben en dienen. Heel je leven schreeuwt naar Christus en Zijn komst in je leven. Totdat Hij komt in je leven. En dan blijft het eigenlijk nog doorgaan. Je leven schreeuwt naar Christus. want hoewel ik nu God ken en dien en liefheb, blijft de zonde in mijn leven. En die schreeuw om Jezus ook, om Jezus en Zijn komst op de wolken.

Is dat uw leven? Is dat je leven? Eén schreeuw om Christus? En als ons leven niet schreeuwt naar Christus, waar schreeuwt het dan naar? En kan dat verzadigen, eeuwige vrede geven?

En Noach leeft na de vloed 350 jaren. Zo waren al de dagen van Noach 950 jaren. En hij stierf! Dat sluit aan op hoofdstuk 5. Waar ook steeds staat. En zo waren al de dagen zoveel jaren en hij stierf. Van Adam af. Totdat Jezus komt, de tweede Adam. Die in de verzoeking staande blijft. Gehoorzaam aan God en Zijn wil. Tot in Gethsemané en Golgotha. En Hij stierf. Ja maar als Overwinnaar. Hij gaat de dood tegemoet als Overwinnaar. Het is volbracht. Hij staat weer op uit de dood. Hij heeft satan overwonnen en Hij verzamelt Zich een Kerk. Verlost zondaren uit de greep van satan. Hij komt satans rijk binnen en Hij haalt er weg. En dan eindigt de Bijbel met een terugkeer naar het begin. Een paradijs Openbaring 22. Een paradijs met een zuivere rivier van het water des levens. En aan de oevers van die rivier de boom, het geboomte des levens. Maar dan een paradijs zonder zondeval. Een paradijs dat eeuwig blijft en waar nooit iemand meer uit weg verdreven wordt. Waar altijd ieder die daar inging, die daar geplaatst werd blijven zal, eeuwig blijven zal.

En daar wonen Noachs, die in zonde vielen. Geneigd tot zoveel kwaad, maar door de HEERE vastgehouden.

Daar wonen Kanaanieten, vervloekten, maar die als Rachab door het geloof zijn zalig geworden.

Daar wonen Semieten. Van Gods verbondsvolk Israel. Door Hem bekeerd.

Daar wonen er van Jafeth: heidenen, ook Nederlanders, toegebracht en toegevoegd aan de gemeente uit Israel die zalig wordt.

En buiten zijn de ongelovigen, die Jezus verachtten, de onboetvaardigen, de werkers der ongerechtigheid. Zij zijn voor eeuwig buiten.

En u, en jij en ik?

Amen.